

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 20291

гр. София, 07.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЙОАНА М. ГЕНЖОВА

като разгледа докладваното от ЙОАНА М. ГЕНЖОВА Гражданско дело № 20221110160361 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба на В. Б. С., чрез пълномощника адв. Е. Д., срещу „*****“ ЕАД като правоприемник на „Райфайзенбанк България“ ЕАД, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл.49 от ЗЗД във вр. с чл.45 от ЗЗД за обезщетяване на неимуществени вреди от непозволено увреждане.

Ищцата твърди, че е работила по трудово правоотношение при ответника, като е заемала длъжност „старши специалист“ в сектор „Ранни предупредителни сигнали и мониторинг на договорни задължения“, отдел „Кредитен контрол – корпоративни клиенти“, към Дирекция „Управление на риска корпоративно банкиране в област Управление на риска и финансите“. Със заповед *****13.07.2020г. било прекратено трудовото правоотношение с ищцата поради наложено със заповед №47/13.07.2020г. дисциплинарно наказание „уволнение“. В проведеното дисциплинарно производство ответникът приел, че чрез неправомерно достъпване, обработване и предоставяне на трето лице на лични данни, вътрешна търговска информация и банкова тайна за клиент на банката ищцата е извършила две отделни дисциплинарни нарушения по чл.197, т.8 и по чл.187, т.10 от КТ и на основание чл.190, ал.1, т.4, съответно т.7 от КТ наложил най-тежкото дисциплинарно наказание. Вследствие на незаконното уволнение за периода от 13.07.2020г. до 24.08.2020г. ищцата останала без работа, а след 24.08.2020г. постъпила на по-нископлатена работа в „*****“ АД. С влязло в сила решение №1831/09.03.2022г., постановено по гр.д.

№44704/2020г. на СРС, заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, както и заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата били отменени от съда. С уволнението били засегнати и наранени честта, достойнството и доброто име на ищцата, с които същата се ползвала в обществото и сред приятелите и семейството си, самооценката и положителната оценка, която същата имала за собствената си личност. Наложено дисциплинарно наказание и мотивите за налагането му ищцата намирала за позорни и унижителни, защото я поставяли пред обществото в светлина, в каквато никога не е била и □ се приписвали качества, каквито не притежавала. Манипулирало се общественото мнение, като му се налагала отрицателна оценка за ищцата и съмнение в личните и професионалните □ качества. Изнесеното представлявало позорен факт, свързан от бившия работодател на ищцата с личността □, който бил от естество да накърни личното □ достойнство и добро име в обществото. Установило се, че твърдените факти са неверни и не отговарят на действителността, като ищцата възприемала същите като разпространени публично срещу нея клевети, станали достояние на множество хора – целия банков колектив. Тези факти били директно съобщени, а не се подразбирали посредством предположения или асоциации, като от значение били не само конкретно употребените думи и изрази, но и цялостното внушение. В резултат на това ищцата претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в преживян силен емоционален стрес, потиснатост, смут, възмущение и гняв, съпроводени от влошаване на физическото здраве и психическата □ стабилност, нежелание за общуване с хора, отменяла непосредствените си ангажменти. Поради изложеното ищцата моли съда да постанови решение, с което да бъде осъден ответникът да □ заплати сумата в размер на 10 000 лева – частична претенция от общо претендирано обезщетение в размер на 20 000 лева за претърпените неимуществени вреди вследствие на разпространените чрез заповед *****13.07.2020г. изрази, както следва: В. Б. С. ... неправомерно е достъпвала, обработвала и споделяла информация от счетоводната система на банката – ***** за кредитната експозиция, наличностите и движенията по сметки, така и е преглеждала документи и сваляла пълномощно за разпореждане със сметки от ОМНИДОКС за фирма „*****“ ЕООД“; „Поведението на В. Б. С., изразяващо се в неправомерно достъпване, обработване и предоставяне на трето лице без законово/договорно основание

или изрично съгласие на клиента на банката на лични данни, вътрешна търговска информация и банкова тайна за клиент на работодателя е противозаконно и компрометира необратимо доверието на работодателя и трудовите взаимоотношения, които следва да бъдат базирани на ценностите на „*****“ ЕАД – почтеност и професионализъм. Служителят е действал с умисъл, което е индиция за целенасочени и напълно осъзнати от него действия. Той е бил длъжен да предвиди, че с действията си е възможно да причини на работодателя вреди, изразяващи се в накърняване на доброто име на банката, административно-наказателни производства и евентуална загуба на клиенти и е бил длъжен да предвиди този резултат“. Претендират се и законната лихва, както и направените по делото разноски.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от насрещната страна, с който предявеният иск се оспорва изцяло. Ответникът заявява, че не оспорва изложените в исковата молба обстоятелства, че ищцата е работила по трудово правоотношение с банката, като е заемала длъжността „старши специалист“ в сектор „Ранни предупредителни сигнали и мониторинг на договорни задължения“, отдел „Кредитен контрол – корпоративни клиенти“, към Дирекция „Управление на риска корпоративно банкиране в област Управление на риска и финансите“ както и, че със заповед №47 от 13.07.2020г. на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и със заповед *****13.07.2020г. е прекратено трудовото правоотношение с ищцата поради налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“, считано от 14.07.2020г., като с влязло в сила решение №1831/09.03.2022г. посочените заповеди са отменени, и на ищцата са присъдени обезщетения по КТ. Счита, че претенцията за неимуществени вреди е неоснователна, защото в КТ императивно и лимитативно са уредени обезщетенията, които уволненият работник има право да претендира при прекратяване на трудовото правоотношение. Наличието на договорни отношения между страните изключвало възможността да бъде търсена отговорност за неимуществени вреди при незаконно уволнение, тъй като при договорни правоотношения неимуществени вреди не се компенсирани, а само имуществени такива. Работодателят не можел да носи отговорност за неимуществени вреди от това, че е упражнил признато от закона право да прекрати трудовото правоотношение с ищеца. Договорната отговорност изключвала деликтната, поради което, ако на работника би се следвало

обезщетение за неимуществени вреди при незаконно прекратяване на трудовото правоотношение, законодателят следвало да го уреди изрично в КТ. Отговорността за вреди на работодателя била ограничена до размер, предвиден в разпоредбата на чл.225, ал.1 от КТ. Дисциплинарното наказание било отменено от съда на формални основания, като съдът не се произнесъл дали е извършено дисциплинарното нарушение. Дисциплинарното производство било проведено сериозно и задълбочено, при спазване на всички разпоредби. Дисциплинарното производство било за извършено тежко дисциплинарно нарушение – неправомерно достъпване, обработване и предоставяне на трето лице на лични данни, вътрешна търговска информация и банкова тайна за клиент на банката. На 14.06.2020г. по телевизионна програма „Нова“ било излъчено предаване, в което бил показан вътрешнобанков документ – пълномощно на клиент на банката, до който документ достъп имали само служители на банката. Разпространена била вътрешнобанкова информация посредством телевизионно предаване, излъчено по втората най-гледана телевизия в страната с покритие в национален обхват, т.е. по начин да достигне до максимално широк кръг аудитория. Извършеното било тежко нарушение на вътрешните правила на банката и на нормативните изисквания към банковата дейност. Последиците на нарушението били с потенциал да нанесат сериозни репутационни вреди за банката, като накърнят престижа и доброто име на банката, да компрометират доверието към банката от страна на клиенти и партньори. Дисциплинарното производство било проведено внимателно и обстойно. Изследвани били възможните начини за изтичане на информация. Проверката започнала след сигнал на засегнатото лице – клиент на банката, чието пълномощно било показано в предаването. Извършена била компютърна проверка, която установила, че от акаунта на ищцата е достъпвано в досието на клиента, включително било преглеждано и изтегляно визираното пълномощно. В рамките на дисциплинарното производство ищцата дала писмени обяснения, в които потвърдила установеното от компютърната проверка, като обяснила мотивите си, а именно, че е действала по молба на приятелка на нейната майка, която поискала да провери дали „*****“ ЕООД има кредит, дали има пълномощно на Ш.Х. за разпореждане със сметки. Това било в разрез с всички нормални и обичайни правила за лоялност към работодателя, още повече в банковата сфера. Било недопустимо използването на служебна

информация за цели, различни от служебните, в разрез с разбирането за професионално и етично поведение. Ищцата признала в обясненията си, че на 18.05.2020г е проверила дали съответното дружество е клиент на банката и дали има пълномощно на името на съответното лице. На 20.05.2020г. изтеглила пълномощното, като близо месец по-късно на 15.06.2020г. и след излъчване на предаването изпратила електронно писмо до РКЦ Пловдив с линк за негативна информация за „*****“ ЕООД. Твърдяла в обясненията си, че дружеството е част от нейния портфейл, т.е. клиент за който отговаря, и затова сигнализира за намерена в интернет негативна информация. Ответникът поддържа, че дружеството „*****“ ЕООД не е от корпоративен сегмент, т.е. не е сред клиентите, за които ищцата отговора, съобразно длъжностната □ характеристика. Наличието или липсата на пълномощно не било обстоятелство, което да има значение за профила на клиента. Съвпадението между молбата за проверка за наличие на пълномощно на лице, за което служителят не отговаря, и изтеглянето на пълномощното не можели да се тълкуват без взаимовръзка и с някаква друга цел освен поисканата информация от трето лице за цели, различни от служебните. На 10.07.2020г. на ищцата била връчена покана за даване на обяснения във връзка с иницириано дисциплинарно производство, като в дадените писмени обяснения ищцата обяснила действията си по различен начин. Майка □ срещната непознато момиче, което □ казало, че работи за национална телевизия, че ще правят предаване. Попитало я дали познава кмета на *****, синовете му, дали е чувала за фирмите „*****“ ЕООД и „*****“ ЕООД, като □ предложило да я интервюира. Потвърждавала, че е правила проверки два или три дни преди предаването и след него. В тези обяснения за първи път се появявала информация за проверка на „*****“ ЕООД, клиент за когото ищцата отговаряла, като се твърдяла свързаност на двете дружества, която не се потвърдила от проверка в Търговския регистър. Поради това работодателят преценил, че именно ищцата, действайки с умисъл и разбирайки последиците от постъпките си, е извършила неправомерно достъпване, обработване и предоставяне на трето лице на лични данни, вътрешна търговска информация и банкова тайна за клиент на работодателя. Действията на ищцата били определени като тежко нарушение на трудовата дисциплина – злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието, както и разпространяване на поверителни за

него сведения, както и неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение, всяко от които представляващо самостоятелно основание за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, поради което същото било наложено на ищцата. Поради изложеното ответникът поддържа, че дисциплинарното производство е било проведено добросъвестно и съгласно изискванията на закона. Наложено дисциплинарно наказание било отменено на формално основание, поради което работодателят не следвало да носи отговорност за претендираните неимуществени вреди. С оглед изложеното моли предявеният иск да бъде отхвърлен като неоснователен.

Предявен са осъдителни иски с правно основание чл.49 от ЗЗД във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД за обезщетяване на неимуществени вреди от непозволено увреждане, ведно с мораторна лихва.

Съгласно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК разпределението на доказателствената тежест е, както следва: **ищецът** следва да установи при условията на пълно и главно доказване следните правопораждащи факти: 1) възлагане на друго лице – изпълнител, извършването на определена работа, 2) осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи /деяние, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина/, 3) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него.

Във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното (чл. 45, ал. 2 от ЗЗД), като в тежест на ответника е при оспорване да обори презумпцията.

На основание чл.140, ал.3 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призоват страните.

По изложените мотиви и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищцата в срок до първото заседание по делото да посочи началния момент, от който претендира мораторна лихва.

При неизпълнение на указанията в срок исковата молба ще бъде върната в частта относно претенцията за мораторна лихва и производството по делото в тази част ще бъде прекратено.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 05.07.2023г. от 11.15 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИКАНВА *страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.*

ОБЯВЯВА за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че ищцата е работила по трудово правоотношение с банката, като е заемала длъжността „старши специалист“ в сектор „Ранни предупредителни сигнали и мониторинг на договорни задължения“, отдел „Кредитен контрол – корпоративни клиенти“, към Дирекция „Управление на риска корпоративно банкиране в област Управление на риска и финансите“, че със заповед №47 от 13.07.2020г. на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и със заповед ****13.07.2020г. е прекратено трудовото правоотношение с ищцата поради налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“, считано от 14.07.2020г., като с влязло в сила решение №1831/09.03.2022г. посочените заповеди са отменени, и на ищцата са присъдени обезщетения по КТ.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото документите, приложени към исковата молба и писмения отговор.

ДОПУСКА на ищцата един свидетел при довеждане за установяване на фактите, посочени в исковата молба, като оставя без уважение искането на ищцата за допускане на втори свидетел.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните преписи от настоящото определение, а на ищеца да се връчи и препис от писмения отговор.

Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____